

til Veje — og tillige en Overenskomst med Finansministeren, saa skulde deri ligge, at ogsaa Landstinget var enig i denne Overenskomst. Ud fra dette turde jeg vente, at Sagen her vilde gaa hurtigt igennem, ja, endda uden Udvalgsbehandling. Jeg er ganske enig med det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) i, at det i og for sig ikke er rigtigt og passende, at det høje Landsting kun har saa kort Tid til at behandle saa store og vigtige Love som de foreliggende. Jeg er ganske enig deri, og jeg har ogsaa som Landstingsmand mange Gange hævdet Landstingets Ret til at behandle Lovene helt ud og med al den Omhu, som deres Omfang eller Indhold kunde fortjene. Det er ikke altid lykkedes mig, da jeg var i Opposition her i Landstinget, at sætte denne min Mening igennem. Jeg har som Oppositionsmand erfaret dette, at naar de herskende Partier, Regeringspartierne, ønskede det, gik det alligevel meget hurtigt, og at en enkelt Stemme, som hævede sig derimod, ikke fik Indflydelse paa den Behandling, Forslagene undergik. Man kunde ogsaa under andre Ministerier end det nuværende kræve en hurtig Behandling i Landstinget og faa den. Men jeg er fuldkommen enig i, at det i og for sig neppe kan være passende for det høje Ting, at disse Lovforslag føres saa hurtigt igennem, som man maa ønske, og som ogsaa selv Ordføreren for det konservative Parti tilsagde ved at udtale, at Lovene kan vedtages i indeværende Samling — jeg tør maaske bemærke, at det er Onsdag i Dag, og den næste Samling skal aabnes paa Tirsdag, saa mange Dage er der ikke tilbage, inden vi skal slutte denne Rigsdagssamling, som sidder paa trettede Maaned. Men naar jeg har sagt dette, maa jeg paa den anden Side ogsaa dertil føje, at det er et ganske overordentligt Forhold, der foreligger, idet man nemlig har kunnet følge disse Skatteloves Gang paa det nøjeste under den Udvalgsbehandling, der har fundet Sted i Folketinget, under hvilken Partierne Repræsentanter gentagne Gange har erklæret, at de maatte referere til deres Partier og kun da kunde gaa ind paa den Overenskomst, som langsomt bragtes til Veje. Det er ogsaa det, det ærede 15de landstingsvalgte Medlem hentydede til, og som for ham er Undskyldningen for denne hurtige Gang, Lovforslagene skulde faa i dette Ting. Dertil slutter jeg mig ganske, men jeg maa altsaa hævede, at der er til mig givet en Art Tilsagn om, at

det skulde foregaa paa den Maade, som ogsaa det ærede Medlem udtalte, idet det ellers ikke havde været muligt for mig at lade Behandlingen af Forslagene trække saa længe ud i det høje Folketing. Jeg maatte da have krævet en Afgørelse, hvorledes den nu end faldt, paa den ene eller den anden Maade, for derefter at kunne komme op til det høje Landsting og fortsætte Behandlingen her.

Dalsgaard: De Udtalelser, den højtærede Finansminister fremsatte om, hvorledes han vilde benytte den Bemyndigelse, som han har foreslaaet i § 8 i Lovforslaget om Ændring af Indkomst- og Formueskatten, til at nedsætte eller eftergive Skatten, var mig fuldt tilfredsstillende.

Til de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte om Jernbanetaksterne, skal jeg sige, at det er rart, at vi nu er naaet til Enighed om, hvilken Fremgangsmaade der i saa Henseende bør følges i Fremtiden, men Uenigheden har jo altsaa kun bestaaet i, at vi fra vort Partis Side har ment, at vi ogsaa under Krigsaarene skulde have tilstræbt det, som den højtærede Finansminister er enig i bør tilstræbes nu. Det er ikke værd at optage nogen længere Debat nu ved denne Lejlighed om dette Forhold, men jeg tror, at man har fulgt den Fremgangsmaade, vi har ønsket fulgt, ogsaa i vore neutrale Nabolande under Krigen.

De Udtalelser, den højtærede Finansminister fremsatte om, hvilken Fremgangsmaade det var værdigst for Landstinget at følge, naar det fik saa store Reformere forelagt, er jeg ogsaa i al Almindelighed ganske enig i, men som Forholdene ligger i dette Øjeblik, vilde vort Parti alligevel, som jeg har bemærket, have kunnet akkviescere ved Forslagene, som de foreligger, uden Udvalgsbehandling. Men nu faar vi altsaa en Udvalgsbehandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Piper: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.